

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 4 listopada 2016 r. – Michael Dědouch i in./Jihočeská plynárenská, a.s., E.ON Czech Holding AG

(Sprawa C-560/16)

(2017/C 022/17)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Dědouch, MUDr. Petr Streitberg, Pavel Suda

Strona pozwana: Jihočeská plynárenská, a.s.; E.ON Czech Holding AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 22 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem Bruksela I”) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on także postępowanie w sprawie badania zasadności wynagrodzenia, które akcjonariusz większościowy ma obowiązek wypłacić, jako ekwiwalent wartości papierów wartościowych z prawem do dywidendy, na rzecz poprzednich posiadaczy papierów wartościowych z prawem do dywidendy, w sytuacji gdy prawo własności tych papierów wartościowych uległo przeniesieniu na akcjonariusza większościowego w drodze decyzji podjętej podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki akcyjnej, dotyczącej obowiązkowego przeniesienia praw własności pozostałych papierów wartościowych z prawem do dywidendy na rzecz tego akcjonariusza większościowego (zwanego także „przymusowym wykupem – squeeze out”), gdy w drodze uchwały przyjętej podczas walnego zgromadzenia spółki akcyjnej ustalono kwotę zasadnego wynagrodzenia oraz gdy wydano postanowienie sądu w sprawie przyznania uprawnienia do innej kwoty wynagrodzenia obowiązującej akcjonariusza większościowego i spółkę w odniesieniu do podstawy przyznania prawa, jak również względem pozostałych posiadaczy papierów wartościowych z prawem do dywidendy?
- 2) Jeżeli na poprzednie pytanie należy udzielić odpowiedzi przeczącej, czy art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Bruksela I należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on także postępowanie w sprawie badania zasadności wynagrodzenia opisanego w pytaniu poprzednim?
- 3) Jeżeli na oba poprzednie pytania należy udzielić odpowiedzi przeczącej, czy art. 5 pkt 3 rozporządzenia Bruksela I należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on także postępowanie w sprawie badania zasadności wynagrodzenia opisanego w pytaniu pierwszym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001 L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2016 r. – Saras Energía S.A./Administración del Estado

(Sprawa C-561/16)

(2017/C 022/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Saras Energía S.A.

Strona pozwana: Administración del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie państwa członkowskiego ustanawiające krajowy system zobowiązujący do efektywności energetycznej, który to system ma polegać głównie na corocznym wnoszeniu składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej utworzonego na podstawie art. 20 ust. 4 dyrektywy 2012/27/UE⁽¹⁾, jest zgodne z art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 2 wskazanej dyrektywy?
- 2) Czy za zgodne za art. 7 ust. 1 i 20 ust. 6 dyrektywy 2012/27/UE należy uznać uregulowanie krajowe, które przewiduje możliwość wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii poprzez akredytację uzyskanej oszczędności, jako alternatywę dla wnoszenia składek na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzednie, czy zgodne ze wskazanymi art. 7 ust. 1 i art. 20 ust. 6 dyrektywy jest wprowadzenie takiej możliwości alternatywnego wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii, w sytuacji gdy jej istnienie zależy w rzeczywistości od tego, czy władze, korzystając z przysługującego im zakresu uznania, doprecyzują ją w przepisach wykonawczych?

A czy takie uregulowanie jest zgodne ze wskazanymi przepisami dyrektywy w sytuacji, gdy władze nie doprecyzują w przepisach wykonawczych możliwości alternatywnego wypełnienia obowiązków w zakresie oszczędzania energii?

- 4) Czy zgodny za zgodny z art. 7 ust. 1 i 4 dyrektywy należy uznać system krajowy, który za strony zobowiązane do wypełniania obowiązków w zakresie oszczędzania energii uznaje wyłącznie przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, a nie dystrybutorów energii?
- 5) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzednie, czy za zgodne ze wskazanymi ustępami art. 7 należy uznać uregulowanie, które jako strony zobowiązane wskazuje przedsiębiorstwa prowadzące sprzedaż detaliczną, a przy tym nie określa żadnych powodów, dla których dystrybutorzy energii nie zostali zaliczeni do stron zobowiązanych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. 2012, L 315, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eirinodikeio Lerou (Grecja)
w dniu 9 listopada 2016 r. – Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina**

(Sprawa C-565/16)

(2017/C 022/19)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Eirinodikeio Lerou (Grecja)

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy: Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina

Pytania prejudycjalne

W przypadku gdy wniosek o zezwolenie na zrzeczenie się spadku zostaje złożony do sądu greckiego przez rodziców małoletniego dziecka, które ma miejsce zwykłego pobytu we Włoszech, w celu ustalenia, czy prorogacja jurysdykcji jest ważna zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 2201/2003: a) czy jednoznaczna prorogacja jurysdykcji ze strony rodziców następuje poprzez samo złożenie wniosku do sądu, b) czy prokurator okręgowy jest jedną ze stron postępowania, które muszą uznać jurysdykcję w chwili złożenia wniosku, zważywszy że zgodnie z przepisami prawa greckiego